

5 יוני 2011
סימוכין : 3417

באמצעות פקס : 02-9977326

לכבוד
אל"מ אלי בר-און
יועמ"ש הגדה המערבית
ח.ג.

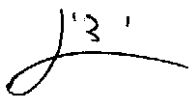
הנדון: סירוב להנפיק היתר כניסה למרחב התפר עבור מר זיד, ת.ז.

1. אני פונה אליך בשם מרשי, מר ____ זיד, שפרטיו בנדון, ובשם המוקד להגנת הפרט, היות וגורמי הביטחון מסרבים להנפיק היתר כניסה למרחב התפר עבור מרשי.
2. הפניה אליך נעשית בהתאם לכתב התשובה של המשיבים בבג"ץ 9961/03 לפיו "הדרך הראויה במקרה שכזה, הינה להגיש ערר כנגד הסירוב למינהל האזרחי, ואם מתקבלת החלטה שלילית בערר יש לפנות בטרם הגשת עתירה לבית המשפט הנכבד למדור מרשם אוכלוסין בלשכת היועץ המשפטי של האזור, ולבקש את התערבותו" (ס' 114 לכתב תשובה מיום 13.11.2006. כל ההדגשות הוספו).
3. יודגש, כי גם בתגובת המדינה בבג"ץ 2192/10, נאמר כי: "פניות המופנות ליועמ"ש איו"ש, ואשר אינן נושאות אופי משפטי, מועברות לטיפול ענף פניות הציבור במינהל האזרחי". כפי שהוסכם בינינו, החובה להעביר את הפניות אשר לדעתכם "אינן נושאות אופי משפטי" לענף פניות הציבור, מוטלת עליכם. למותר לציין כי אין בהחלטתכם על העברת הפנייה לענף פניות הציבור כדי לעכב את לוח הזמנים לתשובה עניינית לפנייה.
4. מרשי הינו תושב פלסטיני בן 49, נשוי ואב לשמונה, המתגורר עם משפחתו בישוב נזלת זיד שבנפת ג'נין. מרשי משמש כמנהל בית ספר תיכון בנזלת עיסא וכן מעביר שיעורי הגברה פרטיים במקצוע המתמטיקה.
5. בעבר, קיבל מרשי מספר היתרי כניסה למרחב התפר, על מנת שיוכל להעביר שיעורים פרטיים בישובים הנמצאים במרחב התפר. תוקפו של ההיתר האחרון היה בין חודש נובמבר 2008 לחודש מאי 2009.
6. מרשי מתעתד לתת שיעורים פרטיים לתלמידי תיכון בישובים אום אלריחן וד'הר אלמאלח, אשר נמצאים במובלעת ברטעה, במרחב התפר. יצוין, כי השיעורים הפרטיים תוכננו להתחיל זה מכבר, אולם מכיוון שבקשותיו של מרשי להיתרי כניסה למרחב התפר סורבו, כפי שיפורט מיד, מועד התחלת השיעורים נדחה לתחילת biscuits החופש הגדול, יום 13.6.2011. השיעורים מתוכננים להתקיים במהלך החופש הגדול וכן בשנת הלימודים הבאה.
- העתק מכתב מתיכון אום אלריחן מיום 10.4.2011 מצורף כנספח א'.
העתק מכתב מוועדת הפרוייקטים במועצת ד'הר אלמאלח מיום 1.5.2011 מצורף כנספח ב'.
7. מרשי הגיש מספר בקשות לקבלת היתרי כניסה למרחב התפר, אולם כולן סורבו סירוב ביטחוני. בחודש אפריל 2011 הגיש מרשי בקשה לקבלת היתר כניסה למרחב התפר באמצעות עיריית ברטעה. משלא נתקבל כל מענה לבקשתו, הגיש מרשי בקשה נוספת, באמצעות הקישור הפלסטיני, ביום 11.5.2011. ביום 16.5.2011 ערך פנה מרשי אל הקישור, ונמסר לו כי הוא סורב סירוב ביטחוני ביום 12.5.2011.
8. יוער, כי מרשי מעולם לא זומן לוועדת שימוע. בניגוד להוראות קפ"ק מרחב התפר, הוא לא קיבל סירוב מנומק בכתב לבקשותיו. היות ומרשי לא קיבל נימוק מפורט לבקשותיו, אין לו כל דרך להוכיח שהוא אינו מהווה "סיכון ביטחוני".
9. עוד יצוין, כי לפני מספר ימים קיבל מרשי היתר כניסה לצרכים אישיים במרחב התפר על מנת לבקר את בתו, שהיא תושבת מרחב התפר. תוקפו של ההיתר היה מיום 29.5.2011 ועד ליום 31.5.2011. כך, שהטענה כי מרשי עלול להוות סיכון ביטחוני תמוהה עוד יותר.

העתק היתר הכניסה שתוקפו 29.5.2011 – 31.5.2011 מצורף כנספח ג'.

10. יודגש, כי אי חידוש היתרי הכניסה למרחב התפר עבור מרשי, פוגע לא רק במרשי, כי אם גם בתלמידיו בישובים שבמרחב התפר, אשר זכותם לחינוך נפגעת.
11. בבג"ץ 9961/03, בית המשפט העליון הביע את דעתו על המדיניות הנוהגת בהנפקת ההיתרים ועל חובתו של המנהל האזרחי לנקוט בגישה מקלה בהנפקת היתרים אלה: **"בנוסף, הטרידונו במיוחד טענות העותרים שהצביעו על פגיעה בחיי הפרט והקהילה של התושבים הקבועים במרחב התפר. בהקשר זה נטען, כי החלת משטר ההיתרים מנתקת את תושבי המרחב ממשפחותיהם וחבריהם המתגוררים בעולם "שבחוץ" - בשטחי האזור שאינם חלק ממרחב התפר - ומגבילה אותם מניהול חיי מסחר, קהילה וחברה תקינים. נראה לנו כי חשש זה הינו חשש מוצדק. כפי שצינו לעיל, המציאות שנכפתה על תושבי מרחב התפר בעל כורחם חשפה אותם לניתוק כפוי מפני העולם שמחוץ למרחב. מן הצד האחד, מצויה ישראל, אליה הם אינם רשאים להיכנס, ומן הצד האחר מצויים שטחי האזור שם מתגוררים חבריהם ובני משפחותיהם שהם רשאים להגיע אליהם, אך אלו אינם זכאים להיכנס אל המרחב מבלי שהוענק להם היתר מיוחד, הכורך עימו מטבע הדברים טיפול ביורוקרטי אל מול גורמי המינהל האזרחי. בנסיבות אלה נראה כי הפגיעה הקשה הנגרמת לתושבי המרחב כמו ברורה מאליה.**
..נראה לנו בכל מקרה כי על המינהל האזרחי לגלות גמישות בנכונותו להנפיק היתרים אלה, המהווים, כך נראה, נדבך מרכזי ביכולתם של התושבים במרחב לשמור על קשרי קהילה וחברה עם משפחותיהם וחבריהם המתגוררים באזור. גישה המאפשרת כניסה לא רק לבני משפחה אלא גם לכלל התושבים המקיימים קשרים חברתיים ועסקיים עם תושבי המרחב, חיונית לשמירה על מרקם החיים. גישה זו לא תפגום במסגרת החלה במרחב שכן בכל מקרה תחייב את המבקשים להגיש בקשותיהם בהתאם לנהלים שנקבעו על-ידי המשיבים עצמם, ומן העבר השני תביא לצמצום הפגיעה בתושבים הקבועים וכן בתושבים הפלסטינים המבקשים להיכנס למרחב התפר. כאמור לעיל, ממילא הנהלים הקיימים מאפשרים גם היום הגשת בקשות להיתרים כאמור, כך שדברינו מופנים בעיקרם כלפי המדיניות הנוהגת בהנפקתם." (סעיף 36 לפסק הדין).
12. מכל האמור לעיל עולה, כי הסירוב להנפיק היתר כניסה למרחב התפר עבור מרשי נעשה שלא כדין, תוך פגיעה בזכויותיו של מרשי לחופש העיסוק ולחופש התנועה, ופגיעה בזכויותיהם של תלמידיו בישובים אוס אלריחן ודיהר אלמאלח לשוויון ולחינוך.
13. לפיכך אבקשך לפעול לכך כי גורמי הביטחון ינפיקו עבור מרשי היתר כניסה למרחב התפר. ככל שההיתר יונפק מוקדם יותר יצומצם, מטבע הדברים, הנזק שנגרם למרשי ולתלמידיו.
14. יודגש, כי איננו מסכימים להטלת החובה על מבקש ההיתר אשר בקשתו סורבה לבקש שימוע. האחריות על זימון וקיום השימוע מוטלת על הרשות, **טרם קבלת ההחלטה**, ולפיכך היה עליכם לזמן את מרשי לשימוע טרם קבלת ההחלטה וגם אלמלא פנייתנו. אם אתם עומדים על דעתכם, ראו במכתבי זה כבקשה לקיום שימוע.
15. היה ובקשתו של מרשי תידחה, אבקש כי ההחלטה תנומק וכי יועבר אלי כל החומר אשר היווה בסיס להחלטה.
16. לאור הדחיפות הרבה והפגיעה שכבר נגרמה למרשי, **אודה לקבלת תשובתך לא יאוחר מיום 19.6.2011**. לאחר מועד זה נשקול פניה לערכאות.

בתודה מראש,

ידין עילם, עורך דיין